

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 5Csp/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122350441
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Mezšszállási
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:6122350441.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: F. N., nar. X.XX.XXXX, bytom H. XX, J. R., v konaní zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 13 112,85 eur s prísl. sudcom Mgr. Petrom Mezšszállásim, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu v sume 2.912,79 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16.1.2023 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 205,- eur až do úplného zaplatenia s tým, že splátky sú splatné vždy do konca bežného kalendárneho mesiaca. V prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas sa stane celý dlh splatným.

Súd konania o zaplatenie 1 279,11 eur z a s t a v u j e.

Súd návrh žalobcu v ostatnej časti z a m i e t a.

Súd žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,28 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 13.018,93 eur, úrok v sume 1.284,76 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.248,68 eur od 11.5.2022 do 19.5.2022 a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 13.018,93 eur od 20.5.2022 zaplatenia ako aj trovy konania.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 16.01.2020 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14 640,00 eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 262,69 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 25.04.2022 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 11.05.2022 navýšená o 5 percentuálnych

bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 16.05.2022 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Špecifikácia žalovanej sumy a prehľad splátok a úhrad: Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 4 590,43 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 14 303,69 eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: istina vo výške 95,12 eur, táto suma predstavuje istinu 16.-18. splátky spolu vo výške 95,12 eur. Úrok vo výške 1 190,84 eur, táto suma predstavuje úrok 16.-18. splátky spolu vo výške 1 190,84 eur. Zosplatená istina vo výške 13 017,73 eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 19.-96. splátky spolu vo výške 13 017,73 eur.

3. Dňa 19.7.2022 bol v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz, ktorým kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy s prísl. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk a žalobca navrhoval pokračovať v konaní, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na ďalšie konanie podľa § 13 CSP v spojení s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z..

4. Žalovaný zastúpený advokátom podal v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu. V dôvodoch svojho odporu poukázal na to, že žalovaný neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podáva proti nemu odpor z nasledovných dôvodov:

I. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“

II. Žalovaný z opatrnosti poukazuje na riadok 41. zmluvy o úvere, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a tým pádom aj nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže zo zmluvy nie je zjavné, či poplatok za Zmenu výšky a počtu splátok a poplatok za Odložené splátky bol zahrnutý do celkových nákladov spojených so zaplatením úveru.

III. Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 14 640,- eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení nebankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto takýto refinančný úver možno vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Za týmto účelom žalovaný navrhuje, aby súd vyzval žalobcu na predloženie všetkých zmlúv o úvere, dlžné sumy z ktorých boli uhradené refinančným úverom vo výške 14 640,- eur a aby žalobca špecifikoval z čoho pozostával neuhradený zostatok vo výške 14 640,- eur. V bode 28 zmluvy o úvere sa uvádza „Účelový úver - časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1“, súčasťou žalobného návrhu však nie je žiadna príloha č. 1.

Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 21Co/173/2017 uviedol nasledovný právny názor k refinančnému úveru: „V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, č.k. 6Co/192/2016. V danej veci išlo o podobnú situáciu, keď banka svojmu klientovi poskytla úvery za účelom úhrady záväzkov klienta voči banke na základe skorších úverových zmlúv. Krajský súd v ňom konštatoval cit.: „...Zdá sa, že skutočnú výšku dlhov zo skorších úverov neposudzoval žiadny súd, ale samotná banka a na preplatenie všetkého, čo stanovila ako dlh, vykontrahovala nový úver, teda bez objektívneho posúdenia skutočnej výšky pohľadávky a jej príslušenstva. A banka to robila opakovane. Vygradovanie úverovania bolo len logickým záverom procesu poskytovania úverov a zdá sa, že bez adekvátneho posúdenia bonity dlžníkov. Poskytnutie

nového úveru a navyše bez zachovania kontinuity ochrany normami predpisov o spotrebiteľských úverov je spojené so spoločensky nežiaducimi rizikami. Po prvé ide o riziko, že neskorším úverom si banka preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl. Okrem iného môže ísť napríklad o úroky (zmluvné) aj po splatnosti a úročenie nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, a teda v rozpore s § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., príp. o neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru. Po druhé ide o riziko, že neskorším úverom banka prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, napríklad neprijateľnú zmluvnú podmienku o predčasnom splatení (de fault) a iné. Tým, že novším úverom si banka doslova vytvorí stav na úhradu pohľadávky zo skoršieho úveru, môže sa spoliehať na to, že nikto nikdy sa už nebude zaoberať zmluvnými podmienkami skoršieho už „splateného“ úveru. Po tretie môže ísť o riziko, že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery.

Ide o typický prípad, keď na úhradu viacerých spotrebiteľských úverov sa poskytne nový vyšší úver, a to vo výške, ktorá je mimo rámec spotrebiteľských úverov. Spotrebiteľia sa tak dostávajú do nepriaznivejšej sféry úverovania mimo pravidiel pre spotrebiteľské úvery, teda sa im zhoršuje právna situácia, hoci plnia účelom výplaty skorších úverových záväzkov, ktoré

plynú zo spotrebiteľských úverov. Rizikom je aj preplatenie plnení z premlčaných práv. Odvolací súd je vzhľadom na vyššie uvedené riziká toho názoru, že ak sa spotrebiteľovi poskytol úver za takých okolností, že sa ním obišli pravidlá spotrebiteľských úverov, najmä údaj o celkových nákladoch na úver (RPMN), potom treba spotrebiteľom poskytnúť ochranu v spornom úverovom vzťahu, a to rovnakú ako pri spotrebiteľských úveroch. A o taký prípad ide aj za stavu, že sa novým úverom, ktorý formálne pre jeho výšku je nad hranicou pre spotrebiteľské úvery reštrukturalizujú skoršie spotrebiteľské úvery. Nič nebránilo banke poskytnúť separátne prípadne viaceré nové úvery tak, že by spotrebiteľia zostali kontinuálne v režime ochrany určenej pre spotrebiteľské úvery, no žalovaná banka to tak zjavne neurobila a pri formalistickom posudzovaní veci dostala žalobcov mimo dôležitej sféry kontrolovanej v rámci spotrebiteľských úverov, a to za stavu, že pri kontrahovaní mala plnú vedomosť o tom, že rozhodujúca časť úveru sa použije na úhradu záväzkov plynúcich zo skôr dojednaných spotrebiteľských úverov. V tomto kontexte je povinnosťou odvolacieho súdu ako plnohodnotného orgánu sústavy orgánov súdnej ochrany práv spotrebiteľov na jednotnom trhu EÚ naplniť príkaz plynúci z čl. 14 smernice Rady 87/102/EHS a konanie žalovaného, odvolávajúceho sa formálne na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., posúdiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi využívajúce potrebu konsolidácie úverov spotrebiteľov a poškodzujúce spotrebiteľov kontrahovaním úveru, ktorý formálne, bez kauzálneho skúmania, nejaví znaky spotrebiteľského úveru. S uvedeným formalistickým záverom sa však súd ako orgán ochrany práva nemôže stotožniť už len z dôvodu, že spotrebiteľské záväzky vykazujú za každých okolností obligatórnu kauzalitu. Práve kauzalita kontrahovaného úverového záväzku núti skúmať nielen formálne znaky úverového kontraktu, ale aj jeho účel, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci smeruje nepochybne k výplate skôr poskytnutých spotrebiteľských úverových záväzkov. Preto znaky, ktoré inak vylučujú úverový kontrakt z pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z. z., nemožno skúmať izolovane a uspokojiť sa iba s formalistickým náhľadom na vec. Práve naopak, akonáhle súd zistí kauzálnu súvislosť úverového kontraktu formálne sa javiaceho ako nie spotrebiteľského úveru so skoršími spotrebiteľskými úvermi a identifikuje konanie dodávateľa popísané v čl. 14 Smernice 87/102/EHS, nesmie odoprieť spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu garantujú normy komunitárneho práva prostredníctvom zásahu orgánu štátu. V opačnom prípade by dochádzalo k súdom tolerovanému poškodzovaniu práv spotrebiteľov, čo je v okolnostiach významu agendy ochrany spotrebiteľa pre bezporuchové fungovanie jednotného trhu tovarov

a služieb v podmienkach EÚ neprípustné.“ Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods.

9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.).“ Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdil, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument, s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: „Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poistnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poistnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.“ Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

V. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínamom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku. Žalovaný si v prípade úspechu v spore uplatňuje právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca k podanému odporu podal písomné vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že

I. Žalovaný uvádza, citát: „Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta.“ Žalobca poukazuje na ustanovenia úverovej zmluvy bod 11. až 26., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas 16. splátok, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca predkladá konajúcemu súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného: 1. Interný dokument o posúdení bonity, 2. Úverová správa z registrov dlžníkov, 3. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, 4. Výpis z bankového účtu. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovaného v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý uvádza - „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver.“ Žalobca pripája Prílohu č. 1 uvedenej úverovej zmluvy.

II. Žalovaný ďalej uvádza, citát: „keďže zo zmluvy nie je zrejmé, či poplatok za Zmenu výšky a počtu splátok a poplatok za Odložené splátky bol zahrnutý do celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru.“ Žalobca upriamuje pozornosť, že uvedené doplnkové služby sú dojednané bezodplatne, a teda ich hodnota nemá vplyv na výšku RPMN.

III. Žalovaný uvádza, citát: „Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.“ Žalobca predkladá konajúcemu súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok, a teda: Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 21.03.2022, daná na poštovú prepravu dňa 23.03.2022 pod podacím číslom RF696609070SK doručená dňa 25.03.2022, Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25.04.2022 daná na poštovú prepravu dňa 26.04.2022 pod podacím číslom RF697022158SK doručená dňa 28.04.2022. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

IV. Žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

6. Na podané vyjadrenie žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zo strany žalobcu nebol predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru a Výzvy k splateniu celého úveru“, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp/18/2021: „Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podacích hárkoch predložených žalobcom nevypovedajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozície adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací lístok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky.“

Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Ak napriek uvedenému rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp/18/2021 bude mať súd preukázané doručenie výzvy na splatenie dlžnej sumy, žalovaný uvádza, že žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v ZBIERKE STANOVÍSK NAJvyššieho súdu A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1/2021 bolo potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo vyplýva z odôvodnenia uvedeného rozsudku nasledovne: „Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Z článku IV. 1. Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3002 11 RSU z 15. augusta 2011 (č. I. 5 - 12 spisu) totiž vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci. K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo 16. januára 2012 (č. I. 56 spisu) žalovanej došlo v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy dňa 23. januára

2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 56 p. v. spisu) a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ z 23. februára 2012 (č. I. 19 spisu) v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy až dňa 8. marca 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 19 p. v. spisu). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (viď bod 14.3.) umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.“ Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd žalobný návrh v časti splátok zročných po vyhlásení rozsudku zamietol, v zostávajúcej časti, ktorá je v súlade so zákonom umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 205,- eur k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

7. Žalobca ďalším podaním k vyjadreniu žalovaného zo dňa 20.09.2022 uviedol, že má za to, že dostatočne preukázal skutočnosť, že sa dostala výzva pred zosplatením úveru do dispozičnej sféry žalovaného - preukázal aj doručenie predmetnej výzvy. Na podporu svojich tvrdení uvádza Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica v konaní č. 17Co/133/2019 ktorý uvádza: (právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy, postačuje, ak je v zmluvných (úverových podmienkach, na ktoré zmluva výslovne odkazuje a súčasne je zmluva podpísaná. Na strane č. 3 zmluvy o úvere v časti s názvom „Zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“, je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky žalobcu, žalovaný podpisom potvrdzuje, že tieto úverové podmienky prevzal, bol s nimi oboznámený, sú mu ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Uvedené vyhlásenie v zmluve o úvere je žalovanou podpísané. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v tej istej časti zmluvy o úvere (str. č. 3) je upravená aj možnosť predčasného zosplatenia úveru, kde je uvedené: „Za splnenia dohodnutých podmienok a najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tvz. zosplatenie úveru).“ Následne je v Hlave 6 Ukončenie zmluvy § 3 úverových zmluvných podmienok zmluvy podmienky zosplatenia úveru presne vyšpecifikovaný. Na základe vyššie uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu možné vyvodiť, že žalovaná bola s možnosťou predčasného zosplatenia úveru pred podpisom zmluvy oboznámená.“ V druhom rade dáva do pozornosti odvolacieho súdu aj Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne v konaní 5CoCsp/14/2021, kde k zosplateniu a predčasnému splateniu dlžnej sumy uvádza cituje: „...Z predmetného zákonného ustanovenia možno len vyvodiť, že upozornenie dodávateľa minimálne 15 dní pred zosplatením celého spotrebiteľského úveru predstavuje adresovanú písomnosť, ktorá sa musí dostať do sféry spotrebiteľa, čo bolo v uvedenom prípade preukázané a taktiež z jej obsahu musí byť zrejmé upozornenie spotrebiteľa na možnú stratu výhody splátok v prípade nezaplatenia dlžnej čiastky, resp. na možnosť dodávateľa uplatniť právo na okamžité zosplatenie úveru, pričom z výzvy zo dňa 23.09.2019 jednoznačne vyplýva, že si dodávateľ splnil svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľa upozornil na možné následky v prípade nezaplatenia požadovanej dlžnej čiastky. Výzva tak obsahuje jednoznačné a jasné skutkové a právne odôvodnenia. Nakoľko nebola doteraz ustálenou rozhodovacou praxou zodpovedaná otázka, či môže 15-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začať plynúť najskôr po uplynutí troch mesiacoch od omeškania so zaplatením jednej zo splátok (teda od omeškania v poradí prvej splátky, za predpokladu, že spotrebiteľ túto splátku neuhradí) alebo môže začať plynúť ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky odvolací súd sa musel s uvedenou problematikou vysporiadať. Z dikcie predmetného ustanovenia, ako už bolo vyššie uvedené, vyplýva povinnosť zo strany dodávateľa (veriteľa) upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva dodávateľa na zosplatenie celého spotrebiteľského úveru, pričom je nevyhnutné, aby dodávateľ túto povinnosť splnil vzhľadom na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním práva na zosplatenie úveru. To znamená, že musia byť kumulatívne splnené obidve uvedené podmienky. Odvolací súd má za to, že v predmetnom prípade žalobca v súlade so zákonom zosplatil spotrebiteľský úver. Ako vyplýva z výpisu čerpania splátok, a úhrad žalovaná sa dostala do omeškania v poradí s 27. splátkou, ktorá bola splatná dňa 30.06.2019, kedy nezaplatila celú splátku vo výške 268,38 eur, ale len 45,06 eur. Výzvou zo dňa 23.09.2019 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky s poukazom na jej omeškanie so zaplatením mesačných splátok a z dôvodu, že žalovaná ani na základe výzvy neuhradila dlžnú čiastku, dňa 30.10.2019 žalobca

zosplatnil celý spotrebiteľský úver. Z uvedeného je nepochybné, že boli splnené obidve podmienky, ktoré predpokladá ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na splatnosť prvej splátky dňa 30.06.2019, pre ktorú sa dostala žalovaná do omeškania, s poukazom na dodržanie aspoň 15-dňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa zo strany dodávateľa a uplynutím viac ako 3 mesiacov pre možné uplatnenie práva dodávateľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom nemá žiadnu relevanciu tá skutočnosť, že upozornenie žalobcu výzvou zo dňa 23.09.2019 nastalo ešte pred uplynutím zákonnej trojmesačnej lehoty“. Na základe vyššie uvedených skutočností trvá na podanom návrhu v celom rozsahu.

Následným podaním žalobca svoj návrh v časti o zaplatenie 1.279,11 eur zobral späť a konanie navrhol v tejto časti zastaviť, nakoľko zo strany žalovaného došlo k vykonaniu platieb v uvedenej výške.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa strany nezúčastnili. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi: predžalobná výzva č.l. 6, doručenka č.l. 7, úverová zmluva č. l. 8 - 9, úverové podmienky č.l. 10 - 28, výzva k splateniu celého úveru č.l. 29, doručenka, rozpis čerpania splátok č.l. 30, overenie bonity klienta č.l. 63 - 74, výpis z účtu č.l. 146, výpis z účtu č.l. 137, späťvzatie č.l. 129, rozpis nedoplatku č.l. 132. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil nasledovný skutkový a právny záver:

9. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 16.01.2020 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Žalobca pred uzatvorením úverovej zmluvy skúmal bonitu žalovaného. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14 640,00 eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 262,69 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 16,1 % ročná úroková sadzba bola dohodnutá 15,05%, celková čiastka platená spotrebiteľom mala byť 25.218,24 eur, prvá splátka bola splatná dňa 19.3.2020. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Žalovaný zaplatil splátky 1. až 16. riadne a včas. Žalovaný 17. splátku splatnú dňa 15.3.2022 nezaplatil riadne a včas. Žalobca doručil výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 21.03.2022, daná na poštovú prepravu dňa 23.03.2022 pod podacím číslom RF696609070SK doručené žalovanému dňa 25.03.2022. Následne žalobca doručil výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 25.04.2022 daná na poštovú prepravu dňa 26.04.2022 pod podacím číslom RF697022158SK doručené žalovanému dňa 28.04.2022. Žalovaný v priebehu konania vykonal čiastočné platby v prospech žalobcu: 19.5.2022 sumu 229,75.- eur, dňa 22.7.2022 sumu 434,18 eur, dňa 9.9.2022 sumu 205,06 eur a dňa 18.10.2022 410,12 eur. Žalobca svoj návrh v časti o zaplatenie 1.279,11 eur zobral späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 11.05.2022 navýšená o 5 percentuálnych bodov.

10. Podľa §-u 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažná prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona „zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver a spotrebiteľ

sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 1 ods. 6 cit. zákona, ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 7 ods. 3, 6 až 14, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až j), m) a r), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16 až 23 a § 25 až 27. To platí aj vtedy, ak na veriteľa prešla alebo bola prevedená pohľadávka z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa.

15. Podľa §-u 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

16. Podľa §-u 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15dní na uplatnenie tohto práva.

17. Predčasné zosplatenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať, a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Uvedené právo veriteľa však nenastupuje automaticky a je podmienené riadnym uplatnením zo strany veriteľa. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatením dlhu je potrebné, aby takýto právny úkon bol preukázateľne doručený dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatení dostalo do jeho dispozičnej sféry. V prípade, že nedošlo k splneniu stanovených podmienok, nie je možné hovoriť o platnom vyhlásení dlhu (úveru) za predčasne splatný.

18. Žalovaný 17. splátku splatnú dňa 15.3.2022 nezaplatil riadne a v čas. Žalobca doručil výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 21.03.2022, daná na poštovú prepravu dňa 23.03.2022 pod podacím číslom RF696609070SK doručené žalovanému dňa 25.03.2022. Žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie nedoplatku v sume 291,05 eur v lehote 15 dní a súčasne ho upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať jednorázové vrátenie celého úveru (čo z obsahu prejavu sa dá vykladať ako predčasné splatnosť celého úveru). Nakoľko nedošlo k zaplateniu dlhu žalovaným, následne žalobca doručil výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 25.04.2022 daná na poštovú prepravu dňa 26.04.2022 pod podacím číslom RF697022158SK doručené žalovanému dňa 28.04.2022, v sume 14.557,44 eur so splatnosťou do 15 dní. Z obsahu predmetného právneho úkonu vyplýva, že žalobca predmetným prejavom vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (§ 565 OZ v spojitosti s §53 ods. 9 OZ).

19. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať zo špeciálnej úpravy v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky, odo dňa jej splatnosti musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Veriteľ musí preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie a dodržať aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15 dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. „zosplatenie“ celého dlhu), ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu, a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15-dňová lehota môže teda najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t. j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

22. V predmetnom prípade veriteľ - dodávateľ - uvedené zákonné podmienky nedodrжал. V konaní bolo preukázané, že možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný 17. splátku splatnú dňa 15.3.2022 nezaplatil riadne a v čas. Žalobca doručil výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 21.03.2022, daná na poštovú prepravu dňa 23.03.2022 pod podacím číslom RF696609070SK doručené žalovanému dňa 25.03.2022. Žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie nedoplatku v sume 291,05 eur v lehote 15 dní a súčasne ho upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať jednorázové vrátenie celého úveru. Nakoľko nedošlo k zaplateniu dlhu žalovaným, následne žalobca doručil výzvu k splateniu celého úveru ku dňu 25.04.2022 daná na poštovú prepravu dňa 26.04.2022 pod podacím číslom RF697022158SK doručené žalovanému dňa 28.04.2022, v sume 14.557,44 eur so splatnosťou do 15 dní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca, ako veriteľ nedodrжал zákonné lehoty na vyhlásenie predčasnej splatnosti nakoľko od omeškania so 17. splátkou žalovaný sa dostal po dni 15.3.2022 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo dňom 25.4.2022, teda pred uplynutím 3 mesačnej lehoty. Nakoľko predmetný právny úkon žalobcu je v rozpore s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je neplatným úkonom. Poukazujúc na vyššie uvedené súd konštatuje, že predčasná splatnosť úveru nenastal dôsledkom čoho je žaloba žalobcu na zaplatenie celého úveru nedôvodná. Dôvodnosť súd vzhľadom iba v prípade splatných splátok, ktoré žalovaný v lehote splatnosti podľa úverových podmienok (15. deň toho ktorého mesiaca) nezaplatil.

23. Súd k samotnému dlhu žalovaného poukazuje na to, že žalovaný v prípade riadneho dokončenia úverovej zmluvy by mal zaplatiť 25.218,24 eur a to 96 splátok po 262,69 eur. Do dňa rozhodnutia súdu (17.1.2023) splatnosť jednotlivých splátok úveru nastalo v 34 prípade v sume 8.931,46 eur. Z toho žalovaný zaplatil 2 x 262,69 eur, 14 x 274,29 eur, dňa 19.5.2022 sumu 229,75 eur, dňa 22.7.2022 sumu 434,18 eur, dňa 9.9.2022 sumu 205,06 eur a dňa 18.10.2022 sumu 410,12 eur, celkovo 6.018,67 eur. Nedoplatok žalovaného ku dňu rozhodnutia súdu predstavuje sumu 2.912,79 eur (8.931,46 eur - 6.018,67 eur). Žalobca svoj návrh v časti o zaplatenie 1.279,11 eur zobral späť.

24. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so plnením peňažného dlhu, súd podľa § 517 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobcovi priznal i zákonný úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti, až do jeho skutočného zaplatenia. Žalobca s návrhom si uplatnil 5 % ročný úrok z omeškania od splatnosti celého úveru až do zaplatenia. Súd po ustálení, že celkový úver splatný nie je, žalobcovi priznal úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti nedoplatku žalovaného (nasledujúci deň po rozhodnutí súdu) t.j. od 16.1.2023 až do zaplatenia z dôvodu, že žalovaný nevyšpecifikoval svoj nárok titulom úrokov z omeškania a ustálenie samotného nedoplatku žalovaného je až rozhodnutím súdu vo veci samej. Súd návrh žalobcu v prevyšujúcej časti priznanej istiny súdom, v časti úrokov a úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol. Dôvodom zamietnutia úrokov je na tom skutkovom základe, že samotný úrok (odplata) za poskytnutý úver bol už zahrnutý do celkovej čiastky splatnej dlžníkom a nebol dôvod osobitne ich priznať.

25. Výroková časť čiastočného zastavenia konania sa zakladá na § 145 CSP dôsledkom späťvzatia časti návrhu žalobcom.

26. Súd žalovanému vzhľadom na jeho žiadosť podľa § 232 ods. 3, 4 CSP umožnil splatiť dlh v splátkach v sume 205,- eur mesačne na tom skutkovom základe, že u žalovaného sú predpoklady na splnenie v splátkach, nakoľko už v priebehu konania plnil. Súd ďalej po posúdení tohto nároku vychádzal z výšky priznanej istiny a zo skutočnosti, aby v dohľadnej dobe žalovaný svoj dlh vyrovnal žalobcovi. Následne

aj vyslovil, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok žalovaný stratí výhodu a stane sa celý dlh splatným.

27. Podľa § 255 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom prípade súd žalovanému priznal čiastočnú náhradu trov konania vzhľadom na jeho čiastočný úspech v konaní. Žalobca sa domáhal zaplatenia 13.018,93 eur. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť 2.912,79 eur. Úspech žalovaného je 77,64 % a neúspech žalobcu je 22,36 %. Vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu neúspechu, súd žalovanému priznal úspech v konaní 55,28 %.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.